

UWAGI W RAMACH UZGODNIEN Z KOMISJĄ WSPÓLNĄ RZĄDU I SAMORZĄDU TERYTORIALNEGO

Informacja o projekcie:

Tytuł	Projekt ustawy o ochronie ludności oraz o stanie klęski żywiołowej
Autor	MSWiA
Projekt z dnia	31 sierpnia 2022

Informacje o zgłaszającym uwagi:

Urząd	-----
Organizacja samorządowa	Związek Powiatów Polskich
Osoba do kontaktu	Bernadeta Skóbel
e-mail	biuro@zpp.pl
tel.	18 477 86 00

Uwagi:

Lp.	Część dokumentu, do którego odnosi się uwaga (np. art., nr str., rozdział)	Treść uwagi (propozycja zmian)	Uzasadnienie uwagi	Stanowisko resortu	Odniesienie do stanowiska resortu
1.	Uwaga ogólna – redakcyjna	Projekt wymaga gruntownych zmian redakcyjnych. Abstrahując od licznych nieprawidłowych odwołań, powtórzeń, nieprawidłowego umiejscowienia niektórych przepisów nie można oprzeć się wrażeniu, że stanowi on zlepek pojęć, definicji czy całych konstrukcji prawnych fragmentarycznie wprost przeniesionych z obowiązujących przepisów prawnych. Całość sprawia wrażenie wewnętrznie niespójnego dokumentu, na podstawie którego trudno wyobrazić sobie sprawnie funkcjonujący system ochrony ludności.			
2.	Uwaga ogólna	W projekcie ustawy nie ma odniesienia do realizacji przez podmioty ochrony ludności i obrony cywilnej zadań na potrzeby			

		przygotowań obronnych państwa, w tym osiągnięcia gotowości obronnych oraz umiejscowienia i roli organów ochrony ludności i obrony cywilnej, w tym zespołów zarządzania kryzysowego w ramach systemu stanowisk kierowania administracji publicznej w procesie podwyższania gotowości obronnej państwa.			
3.	Uwaga ogólna	Ustawa wzmacnia rolę organów administracji centralnej osłabiając pozycję starosty i wójta, burmistrza w ochronie ludności. Nie wydaje się, aby możliwe było szybkie reagowanie w sytuacjach kryzysowych w tak scentralizowanym systemie. Jednocześnie, pomimo zwiększenia uprawnień nadzorczych a wręcz zarządczych organów administracji rządowej, samorządy formalnie nadal będą realizować te zadania jako zadania własne.			
4.	Uwaga ogólna	W treści projektu ustawy brak jest jasno sformułowanego systemu zależności służbowych pomiędzy poszczególnymi organami i komendantami.	Problem zależności służbowej będzie szczególnie widoczny w obszarze obrony cywilnej na terenie miast wojewódzkich – komendant miejski państwowej straży pożarnej w takich przypadkach wykonuje również zadania powiatowego komendanta PSP. W związku z powyższym będzie zarówno komendantem formacji obrony cywilnej powiatu grodzkiego i ziemskiego. Jednocześnie będzie on musiał działać w porozumieniu zarówno ze starostą jak i prezydentem miasta. W takiej sytuacji łatwo o		

			konflikt priorytetów starosty i prezydenta miasta. Wadliwość rozwiązania pogłębia brak zależności służbowej pomiędzy organem OC a komendantem formacji OC. Takie rozwiązanie stoi w sprzeczności z zapisami w ustawach o samorządzie powiatowym i gminnym w zakresie odpowiedzialności za bezpieczeństwo nałożonej odpowiednio na starostę lub prezydenta miasta.		
5.	Uwaga ogólna	Brak uregulowań dot. ochrony ludności w czasie wojny (stanu wojny).	Wzmianka o czasie wojny pojawia się w art. 88, jako jeden z powodów realizacji zadań obrony cywilnej, bez szczegółowego opisanie w ustawie.		
6.	Art. 2	1. W ust. 1 w definicji ochrony ludności wprost wskazać, że składają się na nią OC, ZK i KSR. 2. Dodać ust. 4 i zdefiniować obronę cywilną (jako jeden z systemów ochrony ludności).	Uwaga ma charakter porządkowy, a jej uwzględnienie może mieć wpływ na większą przejrzystość projektowanych przepisów.		
7.	Art. 3 pkt 15	Wątpliwość budzi definiowanie w art. 3 ust. 15 sytuacji kryzysowej, jako cyt. (...) stan wpływający negatywnie na bezpieczeństwo państwa, ludzi lub środowiska (...). Nietrudno jest przewidzieć, że taki zapis będzie powodować trudności w określeniu - czy dane zagrożenie noszące znamiona sytuacji kryzysowej, które wystąpi wyłącznie na szczeblu lokalnym, tj. w granicach gminy, powiatu, będzie można uznać za sytuację kryzysową zgodnie z zapisami projektowanej ustawy?			
8.	Art. 5 ust. 1 pkt 5	Uwaga redakcyjna. Należy wskazać, że przez wójta rozumie się burmistrza i			

		prezydenta miasta, ewentualnie konsekwentnie w każdym przepisie, gdzie jest mowa o zadaniach wójta dopisać burmistrza, prezydenta miasta.			
9.	Art. 10 ust. 1 i 2	Uwaga redakcyjna – definicję SI OMNIBUS przenieść do art. 3.	Zwiększenie przejrzystości ustawy.		
10.	Art. 10 ust. 4 i 5	Uwaga redakcyjna – powinno być odwołanie do art. 5 ust. 1 pkt 2-5.			
11.	Art. 10 ust. 4 w zw. z art. 14 ust. 1 pkt 1	Brak przedłożenia wraz z projektem ustawy projektu rozporządzenia w sprawie SI OMNIBUS nie pozwala w praktyce ani na ocenę tego rozwiązania ani na ocenę czasochłonności realizacji zadania polegającego na bieżącej aktualizacji informacji.			
12.	Art. 10 ust. 7 pkt 2	W przepisie wskazano, że informacje w SI OMNIBUSIE udostępnia się organom jeżeli posiadają odpowiednio zabezpieczone urządzenia telekomunikacyjne lub systemy teleinformatyczne, odpowiednie zabezpieczenie techniczne i organizacyjne. Zapis jest bardzo nieprecyzyjny. Przykładowo czy będzie możliwość korzystania z SI OMNIBUS na urządzeniach przenośnych (np. laptop) poza pomieszczeniem, w którym znajduje się Powiatowe Centrum Zarządzania Kryzysowego?			
13.	Art. 12	Przepis w obecnym kształcie jest nie do zaakceptowania: - nie wiadomo jaką formę będzie miało polecenie (czy adresat będzie mógł się od niego odwołać); - termin 14 dni na poinformowanie o sposobie wykonania polecenia przy obowiązujących ograniczeniach w zakresie wydatkowania środków publicznych jest niemożliwy do dotrzymania (np.			

		<p>konieczność zmiany budżetu, przeprowadzenie procedur przetargowych);</p> <ul style="list-style-type: none"> - przepis nie daje możliwości wskazania jako przyczyny możliwości wykonania polecenia przyczyn natury finansowej (wskazane są tylko przyczyny techniczne i organizacyjne); - nie jest jasne jaki skutek prawny będzie miało poinformowanie wojewody o braku możliwości wykonania polecenia; - przesłanka „stwierdzenia w SO OMNIBUS braku wystarczających sił i środków do realizacji zadań ochrony ludności” – jest bardzo szeroka i cenna. Nie wiadomo jakimi kryteriami będzie kierował się wojewoda wydając takie polecenie, zwłaszcza, że sam nie będzie partycypował w kosztach realizacji tego polecenia; - uzupełniająco zwracamy uwagę, że w uzasadnieniu do projektu ustawy pojawia się słowo zalecenie. 			
14.	Art. 14 ust. 5	<p>W przepisie brak jest procedury gwarantującej kontrolowanemu złożenie zastrzeżeń do protokołu kontroli ani zgłoszenia zastrzeżeń do wniosków i zaleceń.</p>			
15.	Art. 16 ust. 1 pkt 4	<p>Przepis narusza art. 171 ust. 2 Konstytucji. Ponadto zwracamy uwagę, że z przepisów ustawy nie wynika, żeby zadania organów JST przewidziane w ustawie były realizowane jako zadania zlecone z zakresu administracji rządowej.</p> <p>Nie jest jasne również jaki byłby zakres sprawowanego nadzoru. Co do zasady wojewoda sprawuje nadzór nad JST tylko z punktu widzenia legalności, natomiast brzmienie przepisu sugeruje, że nadzór</p>	<p>Nadzór w zakresie spraw finansowych sprawują regionalne izby obrachunkowe.</p>		

		sprawowany byłby również z punktu widzenia celowości i gospodarności.			
16.	Art. 17 uwaga ogólna	Ustawa w takim kształcie będzie rodziła wątpliwości interpretacyjne oraz spory kompetencyjne na linii starosta – komendant PSP. Można również zauważyć niekonsekwencję w zakresie podejścia do organizacji realizacji zadań z zakresu ochrony ludności na poziomie powiatowym.	Art. 17 projektu ustawy nie daje staroście jako organowi ochrony ludności uprawnień do koordynowania krajowym systemem ratowniczym na terenie powiatu, tak jak to ma miejsce w przypadku wojewody. Z drugiej strony w art. 17 ust 1 pkt 3 zobowiązano starostę do zapewnienia realizacji zadań ratowniczych prowadzonych w zakresie ochrony ludności na poziomie powiatu (...), chociaż nie będzie on w praktyce posiadał instrumentów i zasobów by takie zadania realizować (te będą w dyspozycji PSP).		
17.	Art. 17 ust. 1 pkt 2 oraz art. 129 pkt 8 (w zakresie art. 21b pkt 1 ustawy o ochronie przeciwpożarowej)	Nie wiadomo jaki miałby być zakres sprawowanego nadzoru. Ponadto w projekcie ustawy nie przewidziano żadnych instrumentów nadzoru.			
18.	Art. 17 ust.1 pkt 3	Włączenie w działania dotyczące zabezpieczenia dóbr kultury również innych organów, w tym organów gminy oraz instytucji kultury.	Zapewnienie spójności z rozporządzeniem Ministra Kultury z dnia 25 sierpnia 2004 r. w sprawie organizacji i sposobu ochrony zabytków na wypadek konfliktu zbrojnego i sytuacji kryzysowych.		
19.	Art. 17 ust. 1 pkt 7 w zw. z art. 20 ust. 4-7	Pozostawienie elastyczności w zakresie organizacji punktów kontaktowych i powiatowych CZK tj. wprowadzenie analogicznego jak w przypadku miast na prawach powiatu.	Z uwagi na ogromne zróżnicowanie powiatów zarówno pod względem obszaru jak i liczby ludności przepisy powinny dawać możliwość		

		<p>Nie jest również jasne czy w przypadku organizacji CZK w PSP powiat miałby finansować etaty czy etaty i sprzęt, media.</p>	<p>samodzielnego prowadzenia punktu lub CZK przez powiat. Tymczasem analizując projekt ustawy można odnieść wrażenie, że jednym z celów ustawy jest wzmocnienie kadrowe PSP, przy znaczącym osłabieniu roli i zasobów starosty jako organu odpowiedzialnego za organizację systemu na poziomie powiatowym. De facto będzie się on ograniczał do przekazywania do PSP środków finansowanych na zabezpieczenie kadr do obsługi punktów i CZK. Zwracamy uwagę, że taka organizacja systemu – z uwagi na wielość zagrożeń, których charakter może daleko wykraczać poza zadania realizowane przez PSP – wydaje się niewłaściwa.</p>		
20.	<p>Art. 17 ust. 2 w zw. z art. 4 pkt 3 lit. c</p>	<p>Skreślić odwołanie do art. 4 pkt 3 lit. c.</p>	<p>Zgodnie z proponowanym brzmieniem przepisu starosta będzie odpowiadał za wspieranie finansowe jednostek samorządu terytorialnego, w tym poprzez udzielanie dotacji. Przepis w takim kształcie będzie powodował wątpliwości interpretacyjne. Obecnie już obowiązują przepisy, które określają zasady udzielania wzajemnej pomocy przez jednostki samorządu terytorialnego, gdzie decydujący głos ma organ stanowiący JST a nie starosta jako przewodniczący organu wykonawczego.</p>		

21.	Art. 18	Dodać do zadań wójta (gminy) jako zadania zleconego z zakresu administracji rządowej zadań z art. 4 pkt 1 lit. d w części dotyczącej edukacji i szkoleń ludności.	Zadanie to powinno należeć przede wszystkim do gminy, która ma większe możliwości przeprowadzania tego typu szkoleń niż np. wojewoda ale przy zapewnieniu odpowiedniego finansowania (przy założeniu że szkolenia takie miałyby mieć charakter powszechny).		
22.	Art. 18 ust.1	Nie wiadomo między kim a kim wójt miałby zapewnić przepływ informacji.			
23.	Art. 18 ust. 2 w zw. z art. 4 pkt 3 lit. c	Uwaga analogiczna jak do art. 17 ust. 2.			
24.	Art. 19	Brak wskazania, kto powinien wchodzić w skład zespołu, co w przypadku powiatów jest istotne w przypadku możliwości powołania osób spoza administracji powiatowej.			
25.	Art. 20 ust. 4 i 5	Prosimy o wyjaśnienie jak w praktyce ma funkcjonować i być zorganizowana praca w przypadku punktów kontaktowych.	Z projektowanego przepisu wynika, że za tworzenie punktu odpowiada starosta ale obsługę zapewniają stanowiska kierowania KP PSP. Czy to w praktyce oznacza, że wszystkie zadania starosty określone w art. 17 (łącznie z odpowiedzialnością za realizację działań) przechodzą na PSP. Np. publikowanie ostrzeżeń hydro i meteo w Internecie i ich przesyłanie dalej.		
26.	Art. 20 ust. 8	Przepis jest niejasny. Nie wiadomo czy CZK będą mogły tworzyć również gminy nie posiadające statusu miasta na prawach powiatu. Ponadto wydaje się, że zd. 2 powinno być w odrębnej jednostce redakcyjnej.	W przepisie w zd. 1 wskazuje się, że burmistrz również będzie mógł tworzyć CZK. Odnosnie uwagi drugiej – zdanie pierwsze odnosi się do CZK, zdanie drugie do gminnych punktów kontaktowych.		

27.	Art. 20 ust. 9 pkt 8 w zw. z art. 5 ust. 1 oraz art. 10 ust. 4-5	Wydaje się, że przepis wymaga doprecyzowania, w zakresie tego komu przysługują uprawnienia do dostępu ale też uzupełniania danych w SI OMNIBUS.	Z art. 10 wynika, że dostęp do systemu oraz obowiązek wprowadzania danych spoczywa na organach ochrony ludności. CZK stanowią tylko aparat pomocniczy organów, a w przypadku powiatów – zgodnie z koncepcją przyjętą w projekcie aparat ten będzie funkcjonował poza strukturą organizacyjną starostwa. Brak odpowiednich regulacji będzie budził spory kompetencyjne.		\
28.	Art. 20 ust. 12	Ponieważ do projektu ustawy nie dołączono projektów rozporządzeń wykonawczych, trudno jest ocenić projektowaną regulację w części dotyczącej funkcjonowania CZK i punktów kontaktowych, w szczególności koszty finansowe jakie musiałyby ponieść powiaty.			
29.	Art. 22 ust.1	Pytanie praktyczne: jeżeli CZK/punkt będzie obsługiwał KP PSP, a w związku z tym starosta nie będzie miał własnego zaplecza pomocniczego do realizacji zadań z zakresu ZK to, informację do organu wyższego i niższego rzędu będzie przysyłał CZK/punkt kontaktowy?			
30.	Art. 26	O ile można zrozumieć wprowadzenie prawa do korzystania poza kolejnością ze świadczeń opieki zdrowotnej w sytuacji kryzysowej przez funkcjonariuszy służb mundurowych czy żołnierzy, to wprowadzenie takiego prawa jako zasady i poszerzenie o członków rodziny (w projekcie nie definiuje się pojęcia członek rodziny) jest wątpliwe z punktu widzenia zasad sprawiedliwości społecznej.			

31.	Art. 27 ust. 1 pkt 1	Fragment „możliwość wystąpienia” zamienić na „wysokie prawdopodobieństwo wystąpienia”.	Wiele ostrzeżeń przychodzących do PCZK dotyczy możliwych do wystąpienia zjawisk na terenie powiatu czy województwa. Wprowadzanie stanu pogotowia przy każdym z takich ostrzeżeń wydaje się nieadekwatne do potrzeb.		
32.	Art. 27 ust. 1 pkt 2	Przepis budzi wątpliwości natury konstytucyjnej faktycznie dają możliwość wprowadzenia „stanu przednadzwyczajnego” z możliwością wprowadzenia ograniczeń, zakazów i nakazów obejmujących szerokie grono adresatów (tj. podmiotów ochrony ludności).			
33.	Art. 20 ust. 1 pkt 1	Wyłączenie ze stanu pogotowia organizacji pozarządowych skutkuje również wyłączeniem OSP, które przecież są podstawowym elementem ochrony ludności w gminach wiejskich.			
34.	Art. 29 ust. 4	Ramowy zakres zadań organów samorządu terytorialnego w związku z wprowadzeniem stanu pogotowia powinien być określony w samej ustawie. Alternatywnie zadania wynikające z rozporządzenia – w przypadku jednostek samorządu terytorialnego powinny być zadaniami zleconymi z zakresu administracji rządowej.	Regulacja w obecnym kształcie może prowadzić do nałożenia na samorządy (poza regulacją ustawową) dodatkowych zadań, które jak wynika z projektowanej ustawy będą zadaniami własnymi.		
35.	Art. 31 ust.1 -3	Polecenia powinny mieć formę decyzji administracyjnej, co będzie gwarantowało podmiotom, do których będą te polecenia skierowane minimum gwarancji procesowych. Ponadto w przypadku zaskarżenia do sądu administracyjnego decyzji dotyczących poleceń powinien			

		zostać wprowadzony pakiet przepisów określających termin wniesienia skargi/skargi kasacyjnej, odpowiedzi na skargę i rozstrzygnięcia sprawy przez WSA oraz NSA tak aby zagwarantować szybkie ostateczne rozstrzygnięcie sprawy.			
36.	Art. 31 ust. 7	<p>Możliwość zawieszenia organów powinna być ograniczona wyłącznie do sytuacji gdy mamy do czynienia ze stanem klęski żywiołowej i wyłącznie w odniesieniu do organu wykonawczego JST. W pozostałym zakresie wydaje się, że wystarczające będą mechanizmy nadzoru nad samorządami wynikające z ustaw samorządowych.</p> <p>Pobocznie zwracamy uwagę, że orzeczenie o przejęciu zadań starosty może być wydane w związku z brakiem skuteczności działań koordynacyjnych. Jednocześnie w samym projekcie nie wskazano skutecznych instrumentów, które starosta mógłby wykorzystać do tego żeby takie działania koordynacyjne prowadzić (np. wydawanie poleceń kierownikom administracji niezespólonej na poziomie powiatu czy gminom).</p>	Nie ma żadnej - ani ustrojowej ani wynikającej z praktyki reagowania przez samorzady na sytuacji kryzysowe – podstaw do przyjęcia, że organy JST w stanie zagrożenia nie będą współpracować czy podejmować działań w interesie własnych mieszkańców. Natomiast proponowane rozwiązanie rodzi obawę o nadużywanie tego uprawnienia zarówno przez wojewodę (jako uprawnionego do złożenia wniosku) jak i Prezesa Rady Ministrów, który wydając decyzje na wniosku wojewody będzie się opierał.		
37.	Art. 31 ust. 10	Powinien zostać wprowadzony pakiet przepisów określających termin wniesienia skargi/skargi kasacyjnej, odpowiedzi na skargę i rozstrzygnięcia sprawy przez WSA oraz NSA tak aby zagwarantować szybkie ostateczne rozstrzygnięcie sprawy.	Biorąc pod uwagę terminy obowiązujące w procedurze sądownoadministracyjnej oraz faktyczne terminy rozpatrywania spraw przez sądy administracyjne, taka regulacja jest konieczna, żeby zagwarantować organom JST realne prawo do sądu.		
38.	Art. 31 ust. 13	Przedsiębiorstwa na dzień dzisiejszy funkcjonują w oparciu o przepisy			

		gospodarcze i finansowe, dla których najistotniejszym celem jest osiągnięcie określonego celu gospodarczego i wyniku finansowego. Do czasu, aż przedsiębiorca nie będzie mógł oczekiwać realnych korzyści z podejmowanych działań na rzecz ochrony ludności, to wszelkie próby narzucania mu wykonywania jakichkolwiek innych niż te, które związane są z jego podstawową działalnością są utopią. Problemy będą miały podmioty wskazane do podpisania z przedsiębiorcami umów, w przypadku braku współpracy z przedsiębiorcą pozostanie tylko droga sądowa.			
39.	Rozdział 4	Z niezrozumiałych względów w pakiecie przepisów pominięty został poziom samorządu gminnego.			
40.	Art. 36	Projektowany przepis w praktyce nie daje staroście żadnych realnych instrumentów pozwalających na bieżąco koordynować działania w celu zapobieżenia skutkom klęsk żywiołowych – przy czym trzeba zaznaczyć, że może dotyczyć to takich służb jak PPSSE czy KPP, które chociaż działają na poziomie powiatowym nie podlegają staroście.			
41.	Art. 36 ust. 3 zd. 2	Uwaga analogiczna jak do art. 31 ust. 10			
42.	Art. 45 ust. 1	W odniesieniu do starosty należy dookreślić kiedy ma być wydana decyzja a kiedy zarządzenie, oraz jaki jest charakter zarządzeń wydawanych przez starostę. Ponadto w przepisie jest błędne odwołanie do art. 34 .	Chociaż projektowany przepis jest częściowo wzorowany na art.23 obowiązującej ustawy o stanie klęski żywiołowej to wydaje się, że przyjęcie nowej ustawy jest dobrą okazją do usunięcia wątpliwości interpretacyjnych jakie mogą powstać w związku ze stosowaniem tego przepisu.		

			Zwracamy uwagę, że zarządzenie starosty będzie miało charakter zbliżony do aktu prawa miejscowego (charakter generalny, abstrakcyjny, skierowany do nieograniczonego grona adresatów). Pytanie zatem czy będzie to akt prawa miejscowego ze wszystkimi tego konsekwencjami. Zwracamy przy tym uwagę, że zgodnie z art. 42 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym powiatowe przepisy porządkowe, o których mowa w art. 41, w przypadkach niecierpiących zwłoki, może wydać zarząd.		
43.	Art. 45 ust. 4 lit. 2	Rozszerzyć o inne formy wskazane w art. 31 ust. 18.			
44.	Art. 49 ust. 1	O jakie organy administracji publicznej chodzi? Czy organy ochrony ludności czy również inne organy administracji publicznej. Jeżeli projektodawcy mieli na myśli organy administracji publicznej to powinno używać się konsekwentnie pojęcia organy ochrony ludności (zgodnie z art. 5), a jeżeli nie to należałoby wskazać o jakie organy chodzi.			
45.	Art. 49 ust. 2 w zw. z art. 88	Zgodnie z art. 49 ust. 2 zadania obrony cywilnej są realizowane w „...w czasie wojny i w stanach nadzwyczajnych...”. Natomiast w artykule 88 wymieniając okoliczności realizacji zadań obrony cywilnej nie uwzględniono jednego ze stanów – stanu wyjątkowego. Ponadto proponowanym zapisem uniemożliwia się realizację zadań obrony	Przepis zawęża realizację zadań obrony cywilnej tylko do czasu wojny i stanów nadzwyczajnych. Jednocześnie w art. 91 ust 2 pkt 1 wskazano jako zadanie utrzymanie i ochronę zasobów niezbędnych do wykonywania zadań obrony cywilnej, które musi być realizowane w czasie pokoju. Innym przykładem jest		

		cywilnej (przygotowawczych, planistycznych i organizacyjnych) w czasie pokoju.	nałożenie na komendanta formacji OC zadania XV z protokołu dodatkowego do Konwencji Genewskiej z 12 sierpnia 1949 r. dotyczącego ochrony ofiar międzynarodowych konfliktów zbrojnych. Zadanie to w swej treści zawiera prace organizacyjne i planistyczne niezbędne do wypełnienia zadań OC zawartych w tym protokole. Celowym wydaje się doprecyzowanie zapisu w sposób umożliwiający realizację części zadań OC w czasie pokoju.		
46.	Art. 52 – uwaga ogólna	Można odnieść wrażenie, że plany ratownicze mają wypełnić lukę po planach zarządzania kryzysowego. Wątpliwości budzi fakt, że dokument ten ma opracowywać PSP a np. w przypadku planu dla powiatu starosta będzie miał jedynie uprawnienie do opiniowania tego dokumentu. Jednocześnie w ust. 3 wskazano, że plany ratownicze mają uwzględniać również zadania wynikające z art. 91 i 97 tj. również zadania starostów. Z punktu widzenia zasad organizacji państwa i obowiązującego w Polsce ustroju konstytucyjnego taka konstrukcja wydaje się niedopuszczalna.	Plan ratowniczy skupia się na działaniach ratowniczych realizowanych przez PSP. Sytuacje kryzysowe są wielowymiarowe i działania ratownicze, choć niebezpieczne i skomplikowane, są tylko jednym z wycinków. Pozostałe to np. działania samodzielne innych służb np. śledztwo Policji ciągnące się jeszcze po zakończeniu działań strażaków, postępowanie inspektora nadzoru budowlanego, działanie lekarza weterynarii... i na koniec decyzje administracyjne władz lokalnych. Tego plan ratowniczy PSP nie uwzględnia bo nie jest w zainteresowaniu straży PSP.		
47.	Art. 52 ust. 3 w zw. z art. 97	Przepisy wprowadzają obowiązek opracowania dwóch oddzielnych planów, z których jeden powiela treści drugiego.			

48.	Rozdział 6	Nie uwzględniono roli Państwowej Służby Hydrologiczno-Meteorologicznej oraz Państwowej Służby Hydrogeologicznej w systemie ostrzegania i alarmowania ludności o zagrożeniach.			
49.	Art. 62 ust. 3	Należy określić: co to jest system ostrzegania i informowania, jaki podmiot tworzy niniejszy system na jakim szczeblu ewentualnie zmodyfikować redakcyjnie przepis.	Za utrzymanie sprawności systemu ostrzegania i alarmowania odpowiada organ samorządu terytorialnego, za system krajowy odpowiada minister właściwy do spraw wewnętrznych, a za system regionalny – wojewoda, ale wcześniej samo pojęcie systemu nie pojawia się.		
50.	Art. 74	Wydaje się, że dla ułatwienia stosowania przepisów przez adresatów norm prawnych wskazana regulacja powinna znaleźć się w odpowiednich przepisach regulujących zasady przyznawania świadczeń o charakterze socjalnym.			
51.	Art. 78 ust. 1 pkt 2	Przy obecnych kosztach budowy domów wydaje się, że maksymalna kwota 300 tys. zł jest za niska.			
52.	Art. 81, art. 86	Organem właściwym do rozpatrzenia sprawy powinien być wójt, burmistrz, prezydent miasta (zadanie realizowane jako zadanie zlecone z zakresu administracji rządowej).	Zgodnie z zasadą pomocniczości nie ma podstaw do tego, aby postępowanie w sprawie przyznania zasiłku prowadził wojewoda.		
53.	Art. 90 pkt 3	W przepisie wskazano, że na obszarze powiatu komendant powiatowy jest komendantem formacji obrony cywilnej, a na obszarze gminy osoba wyznaczona przez wójta. Czy oznacza to, że starostowie nie będą powoływali i tworzyli własnych formacji? Na tym tle pojawia się wątpliwość jaka jest podległość organizacyjna starosty i komendanta powiatowego dot. formacji - w			

		art. 91 wskazano, że (starosta) zobowiązany jest do „prowadzenia działań planistycznych i organizacyjnych w celu przygotowania urzędu i formacji obrony cywilnej do wykonywania zadań....” A dalej w art. 92 pkt 1, że do zadań komendanta formacji należy wykonywanie i koordynowanie, w porozumieniu z właściwym organem do spraw obrony cywilnej, działań i akcji ratowniczych prowadzonych w zakresie obrony cywilnej.			
54.	Art. 90 pkt 4	Brak jednoznacznego wskazania kompetencji jakie powinna posiadać osoba sprawująca funkcje Komendanta formacji obrony cywilnej na obszarze gminy (miasta).	Komendantem Obrony Cywilnej na terenie gminy może być dowolna osoba nieposiadająca kompetencji związanych z ochroną ludności.		
55.	Art. 91-93	Niewłaściwy podział odpowiedzialności kompetencyjnej pomiędzy organem OC a komendantem formacji OC.	Art. 91 – określa zadania organów właściwych w sprawach obrony cywilnej, a art. 92 zadania Komendantów, które powinni realizować w porozumieniu z właściwym organem do spraw obrony cywilnej, natomiast art. 93 przypisuje większość zadań obrony cywilnej wynikających z Konwencji Genewskiej do realizacji bezpośrednio Komendantom. a) przypisanie do realizacji przez Komendanta, zadania wymienionego w Konwencji, np: w pkt. II (ewakuacja, rozumiana jako ewakuacja w czasie zagrożenia bezpieczeństwa państwa lub wojny) jest niezrozumiałe. To przede wszystkim zadanie wymagające współdziałania organów do spraw obrony		

			<p>cywilnej i innych służb, które nie są podmiotami krajowego systemu ratowniczego, b) zadanie wymienione w Konwencji, w pkt. X (dostarczanie doraźnych pomieszczeń i zaopatrzenia) zostało przypisane do wykonania zarówno organom do spraw obrony cywilnej i komendantom. Zadanie to powinno być przypisane tylko organom do spraw obrony cywilnej. c) rozbieżność pomiędzy art. 91, ust. 2 pkt 3, a art. 93 pkt 1. Chodzi mianowicie o to, kto prowadzi działania planistyczne i organizacyjne w zakresie wykonywania zadań obrony cywilnej? Art. 91, ust. 2 pkt 3 przypisuje taką działalność organom do spraw obrony cywilnej, natomiast art. 93 pkt 1 – Komendantowi w pkt. XV (dodatkowe rodzaje działalności, niezbędne dla wypełnienia któregoś z zadań wyżej wymienionych, w tym planowanie i prace organizacyjne).</p>		
56.	Art. 92 pkt 2	Fragment „podmiotami ochrony ludności wyznaczonymi do realizacji” zmienić na „podmiotami ochrony ludności realizującymi zadania obrony cywilnej”.	<p>Pojęcie podmiotów ochrony ludności jest zdefiniowane w art. 3 pkt 11 i jest bardzo szerokie, w tym obejmuje jednostki samorządu terytorialnego. W art. 96 ust. 1 pojawia się pojęcie podmiotów ochrony ludności realizujących zadania obrony cywilnej (pojęcie węższe) i</p>		

			wydaje się, że o tę drugą grupę podmiotów chodzi w art. 92 pkt 2. Trudno bowiem sobie wyobrazić, że np. komendant PSP miałyby kierować zarządem powiatu.		
57.	Art. 94	Nieprecyzyjne zapisy w zakresie tworzenia formacji OC.	Art. 94 w formie delegacji ustawowej stanowi, że „Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb i sposób prowadzenia rejestrów podmiotów, które na mocy decyzji wojewody stały się formacjami obrony cywilnej, biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia jednolitego prowadzenia rejestrów”. W związku z powyższym powstaje pytanie co do trybu tworzenia formacji obrony cywilnej – Czy organ lub przedsiębiorca sam na podstawie własnego zarządzenia będzie mógł tworzyć formację, czy też będzie występował z wnioskiem do wojewody by ten wydał decyzję o utworzeniu formacji OC.		
58.	Art. 96 ust. 2	Na jakiej podstawie wskazane podmioty będą włączane do zadań OC.			
59.	Art. 96 ust. 3	Na czym miałyby polegać zadanie prowadzenia ewidencji osób przewidzianych do realizacji zadań obrony cywilnej. Jakie dane miałyby być tam gromadzone i komu przekazywane? Czy ewidencja ma obejmować strażaków PSP i OSP realizujących zadania OC?			

60.	Art. 98 ust. 2 i 3	Czy w związku z tym zapisem Wytyczne Szefa Obrony Cywilnej Kraju z dnia 4 grudnia 2018r. w sprawie zasad postępowania z zasobami budownictwa ochronnego obowiązują, czy nie? Budowle ochronne, czy schrony podlegają corocznej kontroli zgodnie z planem zatwierdzonym przez Wójta, Burmistrza, czy Prezydenta oraz przepisami i Wytycznymi Szefa Obrony Cywilnej Kraju, z których sporządza się protokół, w którym opisany jest stan techniczno-eksploatacyjny oraz sposób utrzymywania i wykorzystania budowli ochronnych. Czy w związku z wejściem w życie nowej ustawy nadal będą przeprowadzane kontrole przez urzędy? Konieczne jest również, aby ustawa zobowiązywała ministra właściwego do spraw budownictwa do określenia w drodze rozporządzenia szczegółowych zasad: 1) planowania, projektowania utrzymania budowli schronowych oraz określenia wymagań obrony cywilnej w budownictwie (art. 5 ust. 1 pkt. 6 ustawy Prawo budowlane); 2) prowadzenia ewidencji i kontroli stanu technicznego budowli ochronnych; 3) zapewnienia funkcjonowania publicznych urządzeń zaopatrzenia w wodę w warunkach specjalnych (schrony dla urządzeń wodociągowych).			
61.	Art. 99	Uwaga porządkowa – przepis powinien być w Rozdziale 10.			
62.	Art. 108 ust. 1	W jaki sposób samorządy będą mogły starać się o środki Funduszu?			
63.	Art. 117	Zapis powoduje, że do chwili wystąpienia sytuacji kryzysowej organ właściwy terenowo nie ma możliwości			

		<p>jakiegokolwiek wcześniejszego przeanalizowania możliwości wsparcia w działaniach tym bardziej, że w art. 120 ust 1 pkt 9 w zakresie wykonywania planów zapewnienia ciągłości funkcjonowania IK zastosowano zapis cyt. „warianty działania, wraz ze wskazaniem możliwości wykorzystania zasobów własnych oraz zasobów właściwych terytorialnie organów, w sytuacji zagrożenia lub zakłócenia funkcjonowania infrastruktury krytycznej, pozwalające na zapewnienie ciągłości jej funkcjonowania oraz odtwarzania jej zasobów”. Wynika z tego, że wszelkie informacje o IK włącznie z planami będą na poziomie wojewodów, a samorzady nie będą wiedzieć jaki zakres działania np. został wpisany w plany nie mówiąc o uzgodnieniach tych zakresów co do posiadanych możliwości.</p>			
64.	Art. 130 (dodawany art. 12a w ustawie Prawo oświatowe)	<p>Jak będzie wyglądał system finansowania nowego zadania nakładanego na szkoły ponadpodstawowe tj. organizacja 40 godzin lekcyjnych w zakresie udzielania pierwszej pomocy. Brak projektu rozporządzenia wykonawczego nie pozwala na ocenę tej propozycji.</p>			
65.	Art. 139 (dodawany ust. 1b w art. 13 ustawy o Państwowym Ratownictwie Medycznym)	<p>Pominięto członków innych społecznych organizacji ratowniczych np. WOPR, PCK, drużyn harcerskich.</p>			
66.	Art. 164	<p>Nieprawidłowe odwołanie do art. 175 pkt 1. Prawdopodobnie chodziło o art. 175 pkt 3.</p>			

67.	Art. 170 pkt 1	Nieprawidłowe odwołania do przepisów zarówno ustawy uchylanej jak i ustawy wprowadzanej.			
68.	Uzasadnienie	Biorąc pod uwagę wagę projektowanej ustawy uzasadnienie jest wyjątkowo lakoniczne.			